

Dentalmæglerne v. Tine Jensen

Købmagergade 2

1150 København K

Region Midtjyllands forretningsudvalg har den 23. februar 2009 behandlet din henvendelse vedrørende regionens behandling af ansøgning om tandlægeydernummer samt håndteringen af en række aktindsigtsanmodninger.

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at det ikke er Region Midtjyllands intention at fastholde faggrupperes monopol på behandling. Regionen opfatter opgaveglidninger, som er til gavn for borgerne, som et meget vigtigt instrument, der kan skabe effektivitet og sammenhæng i sundhedsvæsenet.

Dato 13-02-2010

Sagsbehandler Lone Düring

Tina Leutholtz

Tina.Leutholtz@stab.rm.dk

Tel. +45 8728 4553

Sagsnr. 1-32-72-12-09

Side 1

Nytænkning og kreative løsninger er altid velkomne, hvis de er forenelige med hensyn til faglighed, kvalitet og gældende lovgivning.

På tandlægeområdet har overenskomstens parter den 6. november 2009 ændret en bestemmelse, således at en tandplejer nu kan indgå i ejerskabskredsen til en tandlægeklinik med op til 50 %. Ved denne konstruktion får tandplejeren mulighed for at indgå i klinikken på lige vilkår med en tandlæge i forhold til driftsansvar. Betingelsen er, at kompagniskabet indgås med en tandlæge, som får det tandlægefaglige ansvar for de tandlægeydelser, der leveres i klinikken.

Det faglige ansvar følger fortsat autorisationslovgivningen. Formålet med bestemmelserne er at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser.

Retssikkerheden for patienten består blandt andet i, at patienten altid ved, hvor han/hun kan rette henvendelse ved klager over tandbehandling, og at Sikringsfonden for tandlæger træder til, såfremt indehaveren af tandlægevirksomheden går konkurs, emmigrerer eller afgår ved døden.

Det er et fornuftigt princip, at den sundhedsperson, som har det faglige ansvar over for regionen (ydernummerindehaveren), også skal have autorisation inden for det pågældende fag. Jeg synes også, at det vil være uhensigtsmæssigt, hvis en fysioterapeut eller en

psykolog eksempelvis skulle have det faglige ansvar for en tandplejerklinik.

Autorisationsloven giver borgeren sikkerhed for at den, der overfor regionen er ansvarlig for udredning og behandling af deres lidelse, er en person, som har den fornødne uddannelse. Så der findes efter min mening afgjort en saglig begrundelse for at en tandplejer ikke kan få et tandlægeydernummer, men meget gerne må have driftsmæssige interesser i en tandlægeklinik.

En § 2 aftale giver mulighed for, at samarbejdsudvalget for tandlæger kan indgå lokale aftaler på områder, som ikke er omtalt i den landsdækkende overenskomst. Det betyder imidlertid ikke, at samarbejdsudvalget har frie hænder til at konstruere en hvilken som helst aftale; aftalen skal fortsat være i overensstemmelse med gældende lovgivning og øvrige bestemmelser. Samtidig kan man heller ikke pålægge samarbejdsudvalget at indgå en § 2 aftale, der giver din klient et ydernummer.

Danske Regioner har således forud for behandlingen i samarbejdsudvalget vurderet, at overenskomsten om tandlægehjælp ikke er i strid med øvrig lovgivning og bestemmelser vedrørende næringsfrihed, da den nye ændring jo netop giver tandplejeren mulighed for at indgå i ejerskabskredsen i en tandlægeklinik.

Din bemærkning om, at sagsbehandlingen har taget 1½ år er jeg ikke enig i. Regionen modtog ansøgningen om tandlægeydernummeret den 27. maj 2009 og besvarede den 15. juni 2009 med opfordring til at rejse sagen over for overenskomstens parter.

Efterfølgende har du ønsket sagen behandlet i tandlægenes samarbejdsudvalg, dette blev gjort på udvalgets førstkomende møde 26. november 2009. Efter at samarbejdsudvalgets referat var godkendt af parterne fik du besked om resultatet den 17. december 2009.

Jeg beklager, at afslaget ved en fejl ikke rummede en anvisning på klageadgangen. Det er der nu rettet op på i forbindelse med brev fra administrationen af 17. februar 2010.

Administrationen har i øvrigt meddelt mig, at en gennemgang af sagen har medført, at administrationen har genoptaget sagsbehandling af din henvendelse, da afgørelsen af 17. december 2009 er lider af den formelle mangel, at der ikke er sket parthøring. Samarbejdsudvalget vedr. Tandlægehjælp vil således foretage en ny behandling af DentalMæglernes ansøgning. Administrationen vil således snarest fremsende Danske Regioners udtalelse i parthøring til

din klient og dig, og administrationen vil samtidigt indkalde til et ekstraordinært møde i Samarbejdsudvalget for Tandlæger.

Bemærkninger i dit brev til direktør Anne Jastrup om, at Region Midtjylland har afvist ydernummeransøgningen med henvisning til at privathospitaler ikke kan have overenskomst uden lægeligt ejerskab, er ikke korrekt. Jeg kan af de skrivelser som du har sendt til regionen, læse, at det er et af de spørgsmål, der har været oppe at vende i den dialog, som du har haft med Sundhedsstyrelsen og øvrige myndigheder om samme sag.

For så vidt angår DentalMæglerens første aktindsigtsanmodning af 13. juli 2008 må jeg medgive dig, at sagsbehandlingstiden har været lang. Dette er imidlertid ikke begrundet i regionens ønske om at unddrage sig at meddele DentalMæglerne aktindsigt, men hænger derimod sammen med, at administrationen har været i overvejelser om i hvilken udstrækning din ansøgning kunne imødekommes. Det er nødvendigt med stor grundighed i aktindsigtssager, der drejer sig om personfølsomme oplysninger.

Efter beslutningen om at give aktindsigt har vi haft visse tekniske problemer omkring fremskaffelse af de ønskede oplysninger. Sagsbehandlingstiden i regionen har været på godt 4 måneder i første omgang og ca. 2½ måned efter Statsforvaltningens udtalelse. Regionen har således haft sagen til behandling i en forholdsvis begrænset del af den periode, som du nævner.

Jeg kan konstatere, at DentalMæglerne nu har modtaget oplysningerne.

Øvrige anmodninger om aktindsigt er behandlet hurtigst muligt, og indenfor de frister, der er angivet i lovgivningen.

Med venlig hilsen

Bent Hansen
Regionsrådsformand